

Landet er det, som det vil være ærede Medlemmer vel bekendt, saaledes, at man ikke kan skaffe de fornødne Kræfter blandt Landets egne, men indforskriver Tyskere, Svenskere, Polakker og Russere — oppe i Vendsyssel har man Russere paa adskillige Gaarde —, og Mangel er der alligevel. Jeg ser paa Forholdet saaledes, at den værste Fare, der er for vort Landbrug i det hele taget med Hensyn til Fremtiden, ligger netop her: Arbejdsnød, Mangel paa Arbejdskraft. Derfor er det jo ikke morsomt for os Landboere under de Forhold at være med til at stemme for yderligere Tilskud i Anledning af Arbejdsløsheden. Nu ved jeg meget vel, at det gaar ikke an at sige til de arbejdsløse her i København: I kunne tage ud paa Landet, der kunne I faa Arbejde nok. Det er jo kun en Del af dem, der kan det. De ere ulykkeligtvis stillede saaledes, i alt Fald for en Del, at de ere opvoksede i Arbejde, der ligger udenfor Landbruget. De ville altsaa ikke være skikkede til Arbejde i dette. Men en stor Del af dem vil dog være meget skikkaet til det. Paa den anden Side kan man ikke godt forlange, at Folk, der have Hus og Hjem her i Byen, skulle flytte ud paa Landet, det vilde være forbundet med adskillige Vanskeligheder.

Jeg skønner jo imidlertid nok, at saadan som Forholdene ere, kan der være Grund til at tage noget Hensyn til denne Arbejdsløshed under de ganske vist besynderlige Forhold, vi leve under ude paa Landet. Jeg skal derfor ikke modsætte mig Forslaget i den Form, det nu har faaet under Behandlingen i det andet Ting. Det havde jeg størst Lyst til at gøre, da jeg saa Forslaget i dets oprindelige Skikkelse, hvorimod jeg alligevel vil give det min Stemme, saaledes som det foreligger her.

Jeg vil føje en Bemærkning til. Jeg tror, at vi med Hensyn til Midler mod Arbejdsløsheden ere inde paa den forkerte Vej. Man raaber op om, at Staten skal give Anledning til Arbejde baade her og der, og Kommunerne skulle komme med Forslag, hvorved der kan skaffes Arbejde, der kan bøde paa Arbejdsløsheden. Men jeg er noget bange for, at man derigennem gør ondt værre. Jeg tror, at Byggeriet her i København snarere fremmer end hemmer dette Onde. Vi staa jo i Øjeblikket, saa vidt jeg ved, her i København med 13,000 ledige Lejligheder. Og dog bygges der over alle Grænser (Modsigelse). Ja, jeg ved ikke, om der er kommet en

Standsning i den senere Tid paa Grund af Bankhistorien, det er muligt. Men hvis man fortsætter ad den Vej, synes jeg, at det maa ende med Fortvivelse. Og jo mere man raaber paa Bygningsarbejde i København, des mere bidrager man til at trække Arbejdskraften fra vort naturlige Erhverv, fra Landbruget, og ind til Byen og gøre ondt værre. Jeg tror ikke, det er den rigtige Vej. Kunde der derimod gøres noget, dels ad Lovgivningsvejen, dels fra Administrationens Side, for at bidrage til, at Arbejdskraften søgte ud paa Landet, naar den er for stor i Byen, saa tror jeg, at man var inde paa den rette Vej. Jeg ser af den højtærede Indenrigsministers Foredrag i det andet Ting, at man har gjort noget saadant i andre Lande, at man i Tyskland i forskellige Storstæder har fundet Lejlighed til at anvise mange Tusinder af Byens Arbejdere Arbejde paa Landet. Kunde man komme den Vej, saa gjorde man noget godt. Jeg erkender, at man ikke kan gøre alt paa en Gang. Men man kan have for Øje og stille efter paa en eller anden Vis at bidrage til, at Arbejderne og det naturlige Arbejde komme til at finde hinanden. I øvrigt skal jeg ikke modsætte mig Lovforslaget, men stemme for dets Vedtagelse.

Reedtz-Thott: Idet jeg ganske kan slutte mig til de Ytringer, der faldt fra den ærede sidste Taler, skal jeg erklære, at ogsaa jeg stemmer for dette Forslag, idet jeg dog ligesom det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) forudsætter, at de, der faa med denne Sags Gennemførelse at gøre, ville handle med Varsomhed.

Christiansen: Jeg vil gerne have Lejlighed til bl. a. at takke den højtærede Indenrigsminister for den relative Velvillie, som han har vist overfor det Forslag, der her er Tale om. Det gaar jo ikke saa vidt, som mine Meningsfæller i det andet Ting havde ønsket. Men Forslagets Fremkomst har jo bl. a. givet Anledning til, at vi have faaet oplyst, at for Tiden adskillige Kommuner ikke have været nødsagede til at anvende Hjelpekassens Midler i saa stor Udstrækning, som vi havde forudsat. Derved er der en Beholdning tilbage, som kan komme de Kommuner til gode, hvor det, som man hidtil har anset for Maksimum, ikke har været tilstrækkeligt.

Der blev fra det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) fremsat